

# BÜLTEN

## 1 MAYIS GELENEĞİ YAŞATILACAKTIR

Önce esas düşmandan başlayalım. **Burjuvazinin 1 Mayıs'a ilişkin tutumu** açık ve net olmuştur. Burjuvazi, 1979 Türkiye'sinde 1 Mayıs kutlamalarının engellenemeyeceğini bilecek kadar gerçekçidir. Hesap, Türkiye'deki sanayi işçilerinin %60'a vardığı, mücadele geleneğinin en gelişmiş olduğu, sınıf mücadelesinin kalbi İstanbul'da 1 Mayıs kutlamasını engelleme üzerine kurulmuştur. Hesap, 1 Mayıs geleneğini yıkmak, yok etmektir. Demokratik güçlerin kazanılmış bir hakkını ortadan kaldırmak, giderek tümüyle 1 Mayıs kutlamalarını yasal olmayan bir duruma getirmektir. Aynı zamanda, ilerici sendikal hareketi bölmek, CHP'yi örgüt ve hükümet olarak köşeye sıkıştırmak ve yıpratmaktır.

**Burjuvazi, hesaplarını uygulamaya koyarken, doğrudan ve dolaylı hangi araçları kullanmıştır?**

- Sıkıyönetimin baskı ve tehditleri,
- CHP hükümetinin içinde bulunduğu çelişkili, ne yapacağını bilemez durumda olması, zaten 1 Mayıs geleneğine karşı olan CHP'nin 1 Mayıs-ları yok etmede kullanılması,
- Maocu provokasyon çığırkanlığı,
- Goşizmin ve özellikle ilerleme çizgisinin, ilerici-devrimci hareketin bölünmesi yolunda kendi dar grup çıkarılarını gözeten tutumları, bu tutumlarının sonucu olarak, burjuvazinin 1 Mayıs'ta tanıdığı icazetten yararlanmaya, esas mücadele alanını terke hazır olmaları.

Burjuvazinin kullandığı belli başlı araçlar bunlar olmuştur.

Devrimci tutumun ölçütü, **somut durumda sınıf mücadelesinin gereğini yerine getirmektir.** 1 Mayıs, gericiğin hedefi seçilmişti. 1 Mayıs geleneğinin, kazanılmış bu hakkın kullanılarak ya-

şatılması gerekirdi. Bunun somut biçimlenişi, 1 Mayısın İstanbul'da kutlanmasıydı. Bunun gerçekleşmesi ise, devrimci kararlılık ve cesaret isteyen bir girişimi gerekli kılıyordu. Burjuvazi ile uzlaşmamayı, ona teslim olmamayı, tehditlerine boyun eğmemeyi gerekli kılıyordu. 1 mayısta sınıfsal görev buydu.

1 Mayıs, devrimci tutum ile «devrimci» gevezelik arasında kesin bir çizgi

çektir. Lafta keskin olanlar, 1 mayısta devrimciliğin, ilericiğin gereğini yerine getiremediler. Kimi burjuvaziye teslim oldu, kimi oyuna geldi. Kimi kuzu oldu, kuyruğunu kıstırdı oturdu, kimi taşı-tarağı toplayıp İstanbul dışına taşındı. Burjuvazi bunları «sağduyulu» oldukları için övdü. Bu övgüyü hak ettiler. Onlara sözümler şudur: **«Eğer düşman seni övüyorsa, nerede yanlış olduğunu düşünmelisin...»**

### Parti Kitlelerin Gündeminde

Sınıf mücadelesinde öyle olaylar vardır ki, bunlar, siyasal gerçeklerin olanca çıplaklığı ile açığa çıkmasına ve dolayısıyla kitlelerin gerçekleri kavramasına, uyanışına ve bilinçlenmesine önemli ölçüde katkıda bulunurlar.

**1 Mayısın ortaya çıkardığı belli başlı siyasal gerçekler ve sonuçlar nelerdir?**

Bu, her şeyden önce, kazanılmış hak ve özgürlüklerin, ancak, her ne pahasına olursa olsun, kullanılarak yaşatılabileceği ve ülkemizde demokratik hak ve özgürlüklerin sahipsiz olmadığı gerçeğidir.

İkincisi, burjuvazinin 1 Mayısı yok etme hesaplarına rağmen, 1 Mayısın İstanbul'da kutlanması geleneğinin önemini ortaya çıkmasıdır.

Üçüncüsü, 1 Mayısların, ilerici sendikal hareketin güçlenmesine katkısının belirginleşmesidir.

Dördüncüsü, anti-demokratik girişimler karşısında her türlü baskı, tehdit ve şantaja boyun eğilmeyeceğinin gösterilmiş olmasıdır.

Beşincisi, Türkiye'deki anti-demokratik ortamda ve uygulamalarda CHP hü-

kümetinin yeri ve tutumunun, kitlelerin ve dünya demokratik kamuoyunun önüne çıkarılmış olmasıdır.

Altıncısı, sol gevezeliğin, devrimci hareketi bölücü akımların gerçek niteliğinin ve sınıf mücadelesine verdikleri zararın somut örneğini kitlelerin yaşamış olmasıdır.

Ve nihayet, Partimizin, emekçilerin çıkarlarının ve demokrasinin şaşmaz savunucusu, burjuvaziyle uzlaşmaz tutumuyla, öncü -birleştirici -yönlendirici nitelikleriyle kitlelerin gündemine girmiş olmasıdır.

Şimdi, siyasal gerçeklerin ve siyasal çizgilerin daha net kavranmasına olanak veren bu ortamda, kitlelerin uyanışını ve bilinçlenmesini hızlandırmamız ve şekillendirmemiz gerekmektedir. Kitleleri, Partimizin çevresinde örgütlememiz gerekmektedir. Bunun için, örgütleme, propaganda-ajitasyon çalışmalarımızı yoğunlaştırmamız gerekmektedir. Hem de bunları, bir çok arkadaşımızın tutuklanmasıyla doğan boşlukları hızla kapatarak yapmamız gerekmektedir.

**Görev başına!**

# 1 MAYIS SAHİPSİZ DEĞİLDİR

1 MAYIS 1979'A GELİRKEN

1976'dan bu yana İstanbul'da kutlanan 1 mayıs işçi bayramı Türkiye işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma bilincini pekiştiriyordu. Bu yıl da İstanbul'da kutlanacak 1 mayıs birlik, mücadele, dayanışma bilincini pekiştirecek burjuvaziye karşı işçi sınıfının ve emekçi halkın gücünü gösterecekti.

Coğunluğu işçi ve emekçi olan beş milyonluk İstanbul aynı zamanda burjuvazinin de kalbidir. Bu denli önemli bir kentte üç yıldır işçi sınıfı dev gövde gösterileri yapmış, burjuvaziyi ürkütmüştü. Burjuvazi bunun hincini da alma arzusu ile gösterileri engellemek, ondan da öte kendi gücünü göstermek istiyordu. İstanbul halkı 29 saat sokağa çıkarılmadı. Sokak başlarına tanklar yığıldı, dikenli tel örüldü, devriyeler gezdirildi.

1 Mayıs 1979, Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve politik bunalım ortasında Türkiye işçi sınıfının en çok birlik ve dayanışmaya ihtiyacı olan günlerdi. Bunun bilincinde olan Türkiye işçi sınıfı hareketi, Partimiz ve demokratik güçlerin bir kısmı birlik ve dayanışmanın gerçekleşmesi için bütün güçlerini harcadılar. 25 nisan 1979'da İstanbul'da sıkıyönetim sona eriyordu. DİSK 25 nisandan önce vilyete 1 mayısı 1 mayıs alanında kutlamak için başvurdu. 1 mayıs sıkıyönetim dönemi içine girmediği için, sıkıyönetim komutanlığının tasarrufunda olmadığı, ancak sıkıyönetim uzatılırsa o takdirde 1 mayısın engelleneceği söylendi. Başkaca bir yanıt çıkmadı. O günden itibaren Partimiz, DİSK ve bazı kitle örgütleri 1 mayısın 1 mayıs alanında kutlanması için çalıştılar. Henüz yasadı yoktu. İşçi sınıfımız İstanbul ve çevresinde sıkıyönetimin ikinci döneminde olan kanlı soygun olayları, cinayetler, öldürme teşebbüsleri ve anayasal düzene başkaldırma hareketlerinin sorumlusu değil idi, olamaz da. Sadece doğal olan ve faşist Somoza'nın halka kan kusturduğu Nikaragua hariç dünyanın her yerinde yapılan 1 mayıs kutlamasını yapacaktı. Böylesine doğal bir hakkın burjuvaziye teslim edilmesi düşünülemezdi. Bu hak için sonuna kadar direnilmeli idi. Bütün demokratik güçler 1 mayıs'ta 1

mayıs alanında olmalı, bütün güçlerini bunun için harcamalı idiler. Burjuvazinin, tekellerin karşısında bir tek ses olmalı idiler. Ne var ki, daha o günden bazıları yan çizmeye başladı. «Hem 1 mayıs alanında, hem başka yerlerde» denmeye başlandı. Belki koşullar normal olsa idi bu yaklaşım doğru karşılanabilirdi. Ama 1979 1 mayısına gelirken burjuvazinin bir dayatması ve işçi sınıfının doğal bir hakkını geri alma çabası vardı. Bunun önüne geçmek, bir tek ses olmak gerekti. Tabii bunun için sınıf mücadelesinin anlamını, nesnel koşullara uygun mücadele hedeflerini kavramak bu olgunlukta, bu sorumlulukta olmak gerekti. İGD, İKD şubeleri daha o günlerde duvarlara 1 mayısta İZMİR'de diye yazmaya başladılar. Dev-Yol yanlıları Anadolu'nun bir çok yerinde kutlama törenlerine çağrılar çıkardılar, afişler yapıştırdılar. Maoculuk yine burjuvazinin yanında yerini aldı ve kırlarda bahar bayramına davet çıkardı. Maocu Aydınlık «1 mayısta bombaların patlayacağına, şimdikiye kadarki kutlamalarla 1 mayısta dehşet ve terör havasının estirildiğini» ilan ederek MİSK'in görüşlerine katıldığını bir kez daha kanıtladı. Maocular bir yana, diğer grupların bir yandan başka illerde kutlama törenleri için otobüs tutma dahil her türlü hazırlığı yapmaları, bir yandan da DİSK'le görüşmeleri sürdürmeleri büyük bir sahtekârlık ve iki yüzlülük idi. Burjuvazinin direktmesine karşı, işçi sınıfının demokratik güçlerin birliğini güçsüz düşürmek, açıkça bölücülük yapmaktı. DİSK'i yalnız bırakmanın ilk işaretleri daha 1 mayıs yasağından önce başlamıştı.

25 nisanda TBMM'de sıkıyönetimin iki ay daha uzatılması kararlaştırıldı. 26 nisan sabahı sıkıyönetim komutanlığı 1 mayısın İstanbul'da kutlanmasını yasakladığını ilan etti. Aynı gün yasaklama ilanından hemen sonra Maden-İş, Bank-Sen, İGD ve aynı düşüncedeki örgütler 1 mayısı İzmir'de kutlamayı açıkça önerdiler. Çok önceden beri bütün hazırlıkları İzmir için olduğundan, onlar için bir değişiklik olmamıştı. Oleyis yönetimi DİSK yürütme kuruluna başvurdu, 1 mayısın kutlama

yerinin gözden geçirilmesini istedi. Burjuvazinin istediği çatlak sesler çıkmaya başlamıştı. Bu seslerin sahipleri layık oldukları ödülleri aldılar. «Sağduyulu» kişiler ve kuruluşlar ilan edildiler.

26 nisan tarihli sıkıyönetim bildirisinde 1 mayısın İstanbul'da kutlanması yolunda devam edecek girişimler için örgütlerin yöneticilerinin ağır yasal sorumluluklar altına girecekleri de bildiriliyordu. Bazı kuruluşların geri adım atmalarının bir nedeni de bu idi.

DİSK Genel Başkanı ve diğer yürütme kurulu üyeleri kararlarında direndiklerini açıkladılar. DİSK'e bağlı sendikalarından TUMKA-İŞ, LASTİK-İŞ, OLEYİS, ASTER-İŞ İstanbul'da 1 mayıs törenlerine katılmayacaklarını ilan ettiler. DİSK Genel Merkezi ve üye sendikalarda arama yapıldı. Çok sayıda afiş ve yayına el kondu. DİSK Genel Başkanı ve dört yürütme kurulu üyesi gözaltına alındı. Görevi devralan DİSK'e bağlı üç sendika başkanı aynı kararda direndi. Onlar da gözaltına alındı. DİSK'in yürütme görevini üstlenen yeni yöneticileri «sokağa çıkma yasağı ilanı üzerine İstanbul'un her yerini 1 mayıs alanı» ilan ettiler. Onlar da gözaltına alındı. DİSK'e bağlı sendikaların başkanları gözaltına alındı. Bazı Parti lokallerimize girilmek istendi. Gaziosmanpaşa, Fatih, Eyüp ve Kadıköy ilçelerimizde arama yapıldı. İlçe başkanları ve bazı partililer gözaltına alındı. GENÇ ÖNCÜ'nün İstanbul'daki bütün şubeleri mühürlendi. DİSK'e sahip çıkan ve DİSK'in yanında yer alan örgütler olarak baskı altına alındılar. DİSK'e ve 1 Mayıs'a sahip çıkanlar gözaltına alınıyor, lokalleri mühürleniyordu. Diğerleri ise burjuvazinin ödülleri ve teşekkürleri ile İzmir'e ve Anadolu'nun bazı illerine dağılıyorlardı.

DİSK'in 1 mayıs törenlerine katılmak üzere Türkiye'ye gelen Dünya Sendikalar Federasyonu yöneticileri ve DSF'ye bağlı pekçok sendika yöneticisi Türkiye'ye alınmadı. Dünya Sendikalar Federasyonu bu uygulamayı ve 1 mayıs konan yasağı protesto ederken işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının somut örneklerini veriyor ve DİSK'in yanında yer alıyordu.

# Genel Başkan'ın 1 Mayıs Seslenişi

Önce 1 Mayıs'ın kutlanması yasaklandı. Bunun ardından da sokağa çıkma yasağı ilân edildi. Beş milyonluk bir kentte yaşamı otuz saat felce uğratacak bir biçimde peşin vur emriyle, otuz metreden fazla yaklaşıl-  
duğunda ateş açma tehdidiyle İstanbul halkının sokağa çıkması yasaklandı.

Aynı zamanda partimizin dördüncü kuruluş yıldönümü olan 1 Mayıs 1979 gününü kutlamak için kirala-  
duğumuz Spor ve Sergi Sarayı'nı tarafımıza verilmesi ya-  
salara, hukuka aykırı baskıları sonucu toplantıya üç  
gün kala engellendi, ardından da resmen yasaklandı.

Çok sık sıkıyönetim dönemleri yaşayan ülkemizde  
bile görülmemiş, aklın alamıyacağı bir yasal tehdit ha-  
vası estirilmek isteniyor. Niçin? İşçi ve emekçilerin si-  
lahsız ve saldırsız yapmaya hazırlandığı ve geçmişte  
yaptığı 1 Mayıs kutlama törenlerini önlemek için.

O 1 Mayıs törenleri ki, bu konuda işçi sınıfımız hü-  
kümetten davacıdır, Mayıs 1977 toplu kırmının katille-  
rinin bulunup adalete teslimini hükümetten haklı ola-  
rak hala beklemektedir.

Yaratılan durum hiç bir «özgürlükçü hukuk devleti», «özgürlükçü demokrasi» anlayışıyla bağdaşmaz. De-  
mokrasiye, insan haklarına, anayasaya aykırıdır. Huzur  
ve sükunun sağlanması bahanesiyle işçi sınıfımız üye-  
rindeki baskılar yoğunlaştırılmakta, bu sınıfın hak ve  
özgürlükleri uğrunda yürüttüğü mücadele kırılmak is-  
tenmektedir.

Hükümetin sıkıyönetim aracılığıyla yürüttüğü anti-  
demokratik baskı politikasını, uyanık bekciliğine anaya-  
sanın emanet edildiği yurttaşlardan biri olarak protes-  
to ediyorum. Bu protestomu dile getirmek için 1 Mayıs  
1979 günü sokağa çıkıyorum.

## 1 Mayıs Alanı, 1 Mayıs Kenti

DİSK son gün, sokağa çıkma yasağı  
ilanından sonra, İstanbul'un her yerini  
1 mayıs alanı ilan etti. CHP, üyeleri-  
ni 1 mayıs törenlerine katılmamaları  
için uyardı. Üç yıl önce 1 mayıs tö-  
renlerine katıldı diye bir işçi üyesi hak-  
kında tahkikat açan CHP, bu kez ba-  
şından tavrını aldı. SDP Başkanı Ay-  
bar, DİSK yöneticilerinin 1 mayıs ko-  
nusundaki kararlılıklarını anlayamadı-  
ğını açıkladı. İGD, DEV-YOL, Emeğin  
Birliği gazete ilanları ile yandaşlarını  
İstanbul dışına, İzmir'e ve başka ille-  
re çağırıyorlar. DİSK'in hazırlık toplantı-  
larında bütün engellere rağmen İstan-  
bul'da da 1 mayısı kutlayacaklarını  
söyleyenler 1 mayısta evlerinde otur-  
du. Kararlılıkları, mücadele anlayışları,  
mücadele perspektifleri buraya kadar-  
dı. Artık bundan sonra, İzmir'de ve  
Anadolu'nun bilmem hangi illerinde  
kutlanan 1 mayısları dillerine dolaya-  
cakları.

Bütün engellere rağmen, İstanbul'da  
olmasa da, Türkiye'de başka meydan-  
larda 1 mayısı kitlesel olarak kutladık-  
larını söyleyeceklerdi. Onlar nasıl olsa  
eylemlerini yapmışlar, işlerini bitirmiş-  
lerdi. Eylemin hedefi, siyasal özü önem-  
sizdi.

Ne var ki, işçi sınıfının bilimine ina-  
nanlar burjuvazinin ve uzlaşmacıların  
oyunlarını bozdu. İşçi sınıfının inancı-

nı, kararlılığını ve disiplinini başta bur-  
juvazi olmak üzere herkese gösterdi.  
Demokratik hak ve özgürlüklerin en yıl-  
maz savunucularının işçi sınıfının ön-  
cüleri, bilimsel sosyalistler olduğu bir  
kez daha kanıtlandı.

Merter'de beşyüze yakın Partili ar-  
kadaşımız DİSK Genel Merkezi önün-  
de toplandı. 1 mayıs 1977 şehit-  
leri için saygı duruşunda bulunuldu.  
Genel Başkanımız 1 mayısın anlamı ve  
önemi üzerine bir konuşma yaptı.  
DİSK'te bulunanlar ve Merter halkı bu  
kutlama törenine yürekten katıldı. Kar-  
tal'da yüze yakın arkadaşımız meyda-  
na kadar yürüdüler. Kartal Meydanın-  
da 1 Mayıs'la ilgili bir konuşma yapı-  
rak töreni tamamladılar. Pangaltı'da  
yüze yakın arkadaşımız meydana top-  
landı. Kutlama törenleri esnasında sı-  
kıyönetim görevlileri engel olmak iste-  
diler. Toplum polisleri arasında özel-  
likle seçilmiş olanları arkadaşlarımız  
üzerine sürüldü. Genel Başkanımız tar-  
taklandı. Arkadaşlarımız üzerine ateş  
açıldı. Copla, tabanca kabzasıyla, tek-  
meyle saldırıldı. Aynı saldırı otobüs  
içinde sürdü. Şili'den sonra dünyada  
ilk kez Türkiye'de insanlar stadyuma  
toplandı. Arkadaşlarımız İnönü Topla-  
ma Merkezine (stadyuma) götürüldü.  
Daha sonra Davutpaşa, Selimiye,  
Alemdağ kışlarına dağıtıldılar.

1 mayıs günü İstanbul'daki terör bu-  
nunla kalmadı. Kartal ilçemize girildi.  
İlçedeki görevli arkadaşımız tartaklan-  
dı. Küçüksu'da bir evde kalan arka-  
daşlarımız gözaltına alındı. Bayrampa-  
şa'da, Dikilitaş'ta kutlama törenleri  
için sokağa çıkan bir grup ilerici göz-  
altına alındı. TSİP Genel Başkanı Ah-  
met Kaçmaz bir gün önce yayınladığı  
bildiri nedeniyle evinden alındı. İstan-  
bul'da 1300'e yakın insan gözaltına alı-  
nırken, İzmir ve diğer illerdeki tören-  
ler olaysız (!) geçiyordu. Ve ne yazık  
ki bu olaysız (!) törenler 1 mayıs ak-  
şamı açıklama yapan İçişleri Bakanı  
için en önemli malzeme oluyordu. Ba-  
kan 1 mayısın 43 merkezde olaysız  
olarak kutlandığını ilan ederken, İstan-  
bul'daki kutlama törenlerini gizlemeye  
çalışıyordu. 1 Mayıs öncesi ve 1 ma-  
yıs günü yapılan engel, baskı ve sal-  
dırılar, Türkiye ve dünya kamuoyuna  
«Türkiye'de 43 merkezde 1 mayıs kut-  
landı» denerek unutturulmak isteni-  
yordu.

Ama ne Türkiye işçi sınıfı, ne dün-  
ya işçi sınıfı bu baskıları ve bu 1 ma-  
yısı unutmayacak. 1 mayısta İstanbul  
semalarında dolaşan «1 mayıs - TİP»  
yazılarını unutmayacak. 1 mayısta 1  
mayıs meydanı üzerinde dalgalanan «1  
MAYIS - TİP» unutulmayacak.

# DÜNYA'DA 1 MAYIS

Yillardır kutlanan 1 Mayıs Türkiye'de yasaklanırken dünyanın bazı ülkelerinde ilk kez kutlanıyordu. Şili, Nikaragua ve Türkiye'de yasaklamalar ve tutuklamalar oldu. Her ülkede kendine özgü sorunların dile getirildiği ve mücadelelerin o yönde yoğunlaştırıldığı görülmüyordu. Bir ülkede başbakanın işine son verilmesi öne çıkarken, bir ülkede tedhiş olaylarına son verilmesi istenmiş, ülkemizde ise mücadelenin odak noktası 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında yapılması olmuştu. Sosyalist ülkelerde ise barış ve verimin artırılması gibi konular ön plana çıktı.

**SSCB:** Saat 10.00'da kızıl meydanda başlayan gösterilere diğer ülkelerden çağrılan işçi temsilcileri de katıldı.

**POLONYA:** Törenler Varşova'da yapıldı. «Daha çok iş, daha çok verim» istendi.

**İRAN:** İran'da 1 Mayıs ilk kez kutlandı. Tahran'da yapılan törenlere yüzbinler katıldı.

**İRAK:** Bağdat'ta yapılan törenlere 500.000 kişi katıldı. Devlet Başkanı ve Başbakan Yardımcısı da törenlere katıldılar.

**SURİYE:** «Kahrolsun Amerika, Kahrolsun Siyonizm, Kahrolsun Sedat» sloganlarının kullanıldığı 1 Mayıs törenleri Şam'da yapıldı.

**KIBRIS:** Lefkoşe'de yapılan törenlerle kutlandı.

**JAPONYA:** 1 Mayıs şarkılar söylenerek kutlandı. Ücretlerin artırılması istendi.

**İNGİLTERE:** Düzenlenen törenlerde her türlü şiddet ve saldırganlık hareketlerinin durdurulması çağrısında bulunuldu, genel seçimlerden önce işçi sorunlarına çözüm getirilmesi istendi.

**ŞİLİ:** Başkent Santiago'daki gösterilere polis saldırdı, 343 kişi gözaltına alındı.

**NİKARAGUA:** Diktatör Somoza 1 Mayıs gösterilerini yasakladı, yasağa rağmen Managua'da törenler yapıldı. Ulusal muhafız kuvvetleri, 1 Mayıs Somoza'yı protesto ederek kutlayan göstericileri dağıtamayınca ateş açtı, 9 kişi öldü. İşçi liderleri tutuklandı.

maruz bırakılmasını tepkiyle karşılıyor ve protesto ediyoruz. Şili halkı adına kardeş Türkiye halkına dayanışmamızı bildiriyoruz» demiştir.

● Avrupa Parlamentosu üyesi Pieter Dankert, «Daha birkaç hafta evvel görüşmüş bulunduğum ve güçlü kişiliği beni son derece etkilemiş olan Sayın Behice Boran'ın dahi tutuklanabilmiş olması Türkiye açısından iyi bir belirti değildir. Tutuklanan sendika ve parti yöneticileri derhal serbest bırakılmadığı takdirde durum hızla 1971-1973 dönemindeki duruma dönüşebilir».

● Hollanda İşçi Partisi Dışişleri yetkilisi Van Der Stoel, gelecek hafta Strazburg'a gidecek olan Ecevit'le görüşerek tutukluların serbest bırakılmasını ve sıkıyönetim rejiminin gözden geçirilmesi konusunda istekte bulunmayı kararlaştırdıklarını söylemiştir.

● 100 milyon üyeli Avrupa Sendikalar Konfederasyonu yetkilisi Hinterfeld verdiği demeçte, «1 Mayıs'ta yapılan tutuklamaları şiddetle protesto ediyoruz. Türk hükümetine tutukluları derhal serbest bırakması için çağrıda bulunuyoruz.»

● Belçika iktidar koalisyonunda bulunan Flaman ve Valon sosyalist partilerinin ulusal sekreteri Leonard yaptığı açıklamada, «Türkiye'de özgürlüklere ve sendikal haklara yönelen ağır saldırıları, sendika ve siyasi parti yöneticilerinin tutuklanmalarını şiddetle protesto ediyoruz» demiştir.

● Flaman Genel Başkanı Karell Van Miert, «Türkiye'de siyasal yaşamı demokratikleştirme programıyla iş başına gelmiş Ecevit hükümetinin, tutuklu sendika ve parti yöneticilerinin derhal serbest bırakılması yolunda müdahalede bulunacağını, demokratikleşme sürecinin aksama ya uğramasına meydan vermeyeceğini umuyorum» demiştir.

● Dünya İş Konfederasyonu Genel Sekreteri Jan Kulakovski de Başbakan Ecevit'e gönderdiği telgrafta tutuklamaları protesto etmiş, ayrıca duruma müdahale etmesi için Avrupa Konseyi ve Uluslararası Çalışma Bürosu nezdinde girişimde bulduklarını açıklamıştır.

● Belçika'nın iki büyük sendika genel merkezleri yaptıkları açıklamada sendika ve siyasi parti yöneticilerinin tutuklanmalarını protesto ettiklerini açıklamışlardır.

● Sosyalist eğilimli FGTB sendikası Brüksel federasyonu yönetim kuru-

lu olayı görüşmüş ve Ecevit nezdinde tutukluların serbest bırakılması için girişimde bulunma kararı almıştır.

Hıristiyan eğilimli CSC Sendikası Genel Başkanı Houthuzs de Dünya İş Konfederasyonu'nun girişimlerini desteklediklerini açıklamıştır.

● Uluslararası Demokratik Hukukçular Derneği genel merkezinden Başbakan Ecevit'e çekilen telgrafta hapisteki tüm siyasi tutukluların ve sendikacıların serbest bırakılması istenmiştir. Aynı örgütün Belçika bölümü sekreteri Jaques Bourgaux da Türkiye'de aşırı sağ güçlere karşı etkin önlemler alınmazken, DİSK ve TİP yöneticilerinin tutuklanmalarını protesto ettiklerini bildirmiştir.

● İnsan Hakları Birliği adına Prof. Rigaux da, «Ancak Şili gibi, faşist diktatörlüklerde görülen çağ dışı uygulamalar Türkiye'de de görülme ve başladığını belirterek, 1 Mayıs'ta tıpkı Şili gibi tutukluların stadyumlara doldurulmasını şiddetle kınayan bir telgrafi Başbakan Ecevit'e göndermiştir.

## 1 MAYIS 1979'UN AVRUPA BASININDA YANSIMASI:

3 yıldır İstanbul'da 1 Mayıs alanında kutlanan 1 Mayıs'ın yasaklanması ve sokağa çıkma yasağının koyulması, Partimiz yönetici ve üyelerinin, DİSK yöneticilerinin tutuklanmaları, alınan askeri tedbirler, Avrupa radyolarında ve TV'lerinde hemen hemen her saat yer aldı, basın geniş yer verdi.

Alman, Fransız, Belçika ve Hollanda televizyonları askeri kordon altındaki İstanbul'un tel örgülü görüntülerini ve Partimiz yönetici ve üyelerinin yaptığı protesto eylemine geniş yer verdi, arkadaşlarımızın silah tehdidiyle yere yatırılıp aranmaları gösterildi.

İngiliz Daily Telegraph gazetesi 1 Mayıs haberini 4 sütun üzerinden verdi. Belçika basını «Ecevit hükümeti sosyal demokrat olduğunu ileri sürmekle birlikte 1 Mayıs'ı yasaklamıştır» demektedir, Behice Boran ve Parti üyelerinin gözaltına alınmalarına geniş yer verdi. TİP ve DİSK yöneticileri gözaltında tutulurken, birkaç sendikacının İzmir'de 1 Mayıs töreni yaptıklarını, sıkıyönetim altında bulunmayan bir kentte miting yapmak suretiyle İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı bildirisinde takdirle anıldıkları, yazıldı.

## YURTDISINDAN TEPKİLER

● Şili Halk Cephesi temsilcisi General Sergio Palet verdiği demeçte, «Bağımsızlık ve demokrasi için mücadele şevklerine yakından tanık olduğum DİSK'li ve TİP'li arkadaşlarımızın Şili'dekine benzer baskılara